

Pla de Conservació de l'Àguila Peixatera (*Pandion haliaetus*) a les Illes Balears.

Versió definitiva, amb aportacions del comitè de fauna del Consell Assessor de Fauna i Flora de les Illes Balears.

INDEX	pàgina
Introducció	2
1 Sinopsi biològica	2
2 Situació de conservació	3
3 Distribució	3
Nidificació	3
Migració i hivernada	3
Alimentació	4
4 Demografia	4
5 Amenaces actuals	
Esteses elèctriques	4
Destrucció de l'hàbitat	5
Persecució directa	5
Interaccions amb altres espècies	5
6 Amenaces potencials: la contaminació	5
7 Els factors fora de l'àmbit balear	5
8 Objectiu general del Pla	6
Objectius específics	6
Objectius demogràfics	6
Objectius complementaris	6
9 Desenvolupament dels objectius: Accions	6
10 Obligacions administratives i públiques	8
11 Vigència i cronograma	10
12 Indicadors i valoració general	11
13 Cronograma	12

Introducció.

Pla de Conservació de l'Àguila peixatera.

L'Àguila peixatera, *Pandion haliaetus*, és una de les espècies més emblemàtiques i amenaçades de la fauna balear, on nidifica quasi una quinta part de la població mediterrània. El seus hàbits litorals, i la persecució directa que va patir, fins a temps recents i altres factors, l'ha duita a una situació desfavorable de conservació, que convé esmenar amb les actuacions de gestió que siguin aplicables.

Ha estat recentment recatalogada com a *vulnerable* en el Catàleg Nacional d'Espècies Amenaçades (en el qual figurava prèviament com a D'Interès Especial) (*Orden MAM 1498/2006*). Li correspon, per tant, un Pla de Conservació.

Es tracta d'una espècie cosmopolita, globalment no amenaçada. A Europa es poden diferenciar dues poblacions, la continental (8.000-13.000 colles reproductores) i la mediterrània (70-75 parelles reproductores). També nidifica a les illes Canàries, i és actualment objecte d'un pla de reintroducció a Andalússia.

L'àrea de distribució original de la població mediterrània comprenia les illes de la Mediterrània occidental, costa mediterrània de la península Ibèrica, costa nord africana del Marroc i Algèria. Actualment s'ha extingit de tota la costa ibèrica, Sardenya, Sicília, Eivissa i Formentera.

1. Sinopsi biològica

L'Àguila peixatera (*Pandion haliaetus*) és l'únic representant de la família *Pandionidae*. S'alimenta de peixos, marins o continentals. Construeix un niu amb branques el qual, amb els anys, pot arribar a ser molt gran. La població mediterrània nidifica als penya-segats litorals, ubicant els nius a penyals o balmes, mentre que la continental nidifica prop d'aigües dolces o marines, sobre arbres o suports artificials.

La població mediterrània inicia la reproducció el febrer, amb els vols nupcials i construcció o reconstrucció del niu. La posta pot anar des del març fins a començaments de maig (data mitja a primers d'abril). Ponen 3 ous (1-4) que són covats de 35 a 43 dies. El poll s'inicien els vols als 50-76 dies. Per tant, el període reproductor s'estén des del més de febrer fins a mitjans de juliol. La maduresa sexual s'adquireix als 3 anys (tot i que normalment no crien fins als 4 o 5) i la longevitat potencial és de 20-25 anys. Normalment, les parelles són monògames, però es coneixen tríos poligínics. A Menorca, on s'ha seguit molt bé la reproducció, el nombre mig de polls que volen ha estat de 1,16 per parella territorial (N= 115, de 1980 a 2006).

Els adults són pràcticament sedentaris, però els joves realitzen desplaçaments per l'occident de la Mediterrània (Iberia, sud de França, Itàlia), al nord del continent africà, fins i tot a la zona tropical. A la Mediterrània es presenten hivernants procedents de la població del centre i nord d'Europa, però no s'ha registrat mai l'assentament reproductor de cap exemplar nòrdic a les Balears (sembla ser que sí a la Península). Tot i això, la identitat genètica de les poblacions europees està ben establerta, sense diferències entre la continental i la mediterrània.

2. Situació de conservació

Pla de Conservació de l'Àguila peixatera.

Els efectius actuals a les Balears (2006) són els següents. Menorca: 4 parelles territorials, de les que 3 s'estan reproduint. Mallorca: 9 o 10 parelles territorials. Cabrera: 1 o 2 parelles territorials de les que només una s'ha reproduït. Això suposa **14-16 colles territorials** de les que 13 han nidificat. La població sofreix petites oscil·lacions anuals. És estable a Mallorca i en recessió a Menorca, després d'una bona expansió els anys 80/90, quan s'havia arribat a les 7 parelles. Es pot dir que, actualment la població balear està patint una lleugera regressió després d'haver-se recuperat a les dècades dels vuitanta i dels noranta.

La població de principis de segle XX és difícil d'estimar. Alguns autors, considerant les dades bibliogràfiques, nius buits i topònims, creuen que hi pot haver hagut fins a 35-40 parelles nidificants en els anys 50, fins a un màxim hipotètic de 50 colles (15 a Menorca, 25 a Mallorca i Dragonera, 3 a Cabrera, 6 a Eivissa i 2 a Formentera). No és realista aspirar a recuperar aquesta xifra, ja que hi ha sectors litorals irrecuperables com a hàbitat de nidificació o pesca, però sí sembla possible incrementar la població reproductora actual, per la qual cosa es redacta el present Pla.

3. Distribució

a) Nidificació:

A les Balears la distribució de l'espècie ha sofert una dràstica reducció, desapareixent de Eivissa i Formentera i veient-se reduïda a Mallorca i Menorca, a on ha deixat de nidificar a diversos penya-segats costaners.

DISTRIBUCIÓ DE L'AGUILA PEIXATERA A LES BALEARS	
Zones de nidificació ocupades	Zones on s'ha extingit
☐ Costa del NW de Menorca (De Fornells a Algaiarens).	☐ Costa E i Sud de Menorca
☐ Costa Brava de Mallorca (De La Trapa a Formentor).	☐ Península d'Artà
☐ La Victòria (Alcudia)	☐ Costa de Santanyí
☐ Cabrera	☐ Penyals de Lluçmajor
	☐ Calvià-Andratx
	☐ Sa Dragonera
	☐ Eivissa (Vedrà, Cap des Falcó, Ets Amunts, Sant Carles)
	☐ Formentera (La Mola, Punta Prima)

b) Migració i hivernada

A les Balears es produeix un pas d'aus nòrdiques (finlandeses i sueques principalment), és possible que algun exemplar hiverni, però el més notable en aquesta època és la dispersió dels joves locals, i tal vegada la hivernada d'aus balears a zones més o menys distanciades de les de cria. Durant la migració es pot veure arreu de la costa i a moltes localitats de l'interior, amb assentaments més o menys prolongats als punts d'alimentació.

Com a aproximació general, podem considerar que els adults balears hivernen majoritàriament a les illes, els joves locals es dispersen en els seus primers anys de vida,

Pla de Conservació de l'Àguila peixatera.

amb una probable filopàtria dels exemplars que sobreviuen aquest període. La incidència demogràfica a les Balears dels migrants o hivernants nòrdics és irrel·levant.

c) Alimentació

Les àguiles poden alimentar-se a qualsevol zona on puguin capturar peix, tant al litoral com a l'interior. Es pot dir que són presents de forma continuada a les principals zones humides (S'Albufera, s'Albufereta, el Salobrar, Es Grau, Ses Salines d'Eivissa – tot i que no cria a l'illa-), i als trams de costa on nidifiquen. També és freqüent observar-les als embassaments de Cúber i Gorg Blau. És interessant anotar que l'espècie no és excessivament esquiva si se la respecta, i no és excepcional observar-la fins i tot a ports i zones habitades.

4. Demografia.

Tot i la manca de dades precises de la demografia mediterrània, a partir de la bibliografia sobre aquesta espècie i altres similars, podem considerar un model demogràfic en funció dels paràmetres següents que la bibliografia considera normals per a l'espècie:

Producció de joves per parella territorial i any: de 0,7 a 1,4
Mortalitat primer any: 57% (en bona part per destrucció humana)
Mortalitat adulta: 18% (Vida mitja de 10 anys, però estan documentats fins a 25 anys)

A les Balears, disposam d'una sèrie de dades de Menorca: de 1980 a 2006, la productivitat per parella territorial ha oscil·lat entre 0,33 i 2,25, amb una mitjana de 1,16.

L'Àguila peixatera, per tant, és una espècie poc productiva, altament sensible a la mortalitat adulta (si aquesta s'incrementa, els efectius disminueixen ràpidament). Amb les xifres bibliogràfiques anteriors, hi ha decliu poblacional amb l'extrem inferior de la productivitat, i increment amb la xifra superior, que es pot obtenir igualment amb una simple baixada d'un 1% de la mortalitat adulta.

Cal fer constar la dificultat de disminuir la mortalitat juvenil, ja que la dispersió dels joves els porta fora de les Balears en els primers anys de vida.

5. Amenaces actuals.

A continuació es tracten les amenaces que s'ha detectat a les Balears:

5.1. Esteses elèctriques. Aquesta espècie, per la seva mida, pels seus hàbits i pel fet de que, moltes vegades, es posa banyada després d'haver pescat, és molt vulnerable a l'electrocució, la qual resulta el factor de mortalitat més important. L'increment de l'electrificació rural i per a noves urbanitzacions ha fet que el nombre de punt perillosos hagi pujat molt les darreres dècades. Un suport perillós és una trampa permanent. Tot i que un au electrocutada no és fàcil de trobar i desapareix amb relativa rapidesa, es detectaren almanco sis exemplars electrocutats a les Balears entre 1995 i 1998. Una sola

línia elèctrica de mitja tensió al Nord de Maó (Menorca) va causar quatre electrocucions en l'actual dècada. Posteriorment va ser modificada.

L'electrocució també és, actualment, la primera causa de mortaldat d'Àguila peixatera a Còrsega.

Determinades esteses poden suposar també un risc de col·lisió, tot i que resulta molt menor que el d'electrocució.

5.2. Destrucció de l'hàbitat. Ha estat un dels principals factors que ha incidit sobre la regressió de l'espècie. En la gran majoria dels casos és un factor irreversible però cal evitar que es produeixin noves pèrdues d'hàbitats favorables.

5.2.1. Destrucció de l'hàbitat de reproducció. Ha estat produït, fonamentalment, per la construcció d'urbanitzacions i instal·lacions turístiques i l'alteració de les condicions per la freqüentació humana. En alguns casos, la construcció s'ha efectuat directament sobre el lloc de nidificació, com, per exemple, a la Mola d'Andratx i a cala Galdana (Menorca).

5.2.2. Destrucció i ocupació de l'hàbitat d'alimentació. Són nombroses les zones humides litorals i les cales destruïdes per la urbanització i la construcció de ports esportius o que es veuen utilitzades permanentment per a usos turístics. Altres zones humides, s'han vist molt reduïdes en superfície. Les àguiles han de pescar a aigües tranquil·les i productives, com són les zones humides i les cales i petites badies, especialment si les condicions de la mar oberta no són adequades.

5.3. Persecució directa. Tot i que és infreqüent, coneixem tres baixes per disparats entre 1987 i 1990 i una l'any 2006. L'espoli de nius, per altra banda, és una pràctica que es pot donar per desapareguda.

5.4. Interaccions amb altres espècies. L'espècie no té predadors a les Balears, però és objecte de cleptoparasitisme per part de gavines. Les molèsties a les àguiles per robar-lis el peix són, probablement, el factor clau que impedeix la nidificació de certes localitats, com per exemple, sa Dragonera.

6. Amenaces potencials: la contaminació.

La contaminació per pesticides i/o metalls pesats ha afectat l'espècie a diverses localitats de la seva àrea de distribució, però no hi ha indicis que sigui un factor actual a les Balears, on la productivitat de joves és lleugerament superior a la mitjana. Alguns ous analitzats en els anys 80 no presentaven concentracions perilloses de cap tòxic.

7. Els factors fora de l'àmbit balear.

La dispersió juvenil fa que aquesta fracció de la població balear passi alguns mesos o anys de la seva vida en àrees del SW d'Europa i d'Àfrica, on poden patir els mateixos factors que les afecten aquí, o d'altres. Tot i que no sigui factible preveure actuacions en aquests àmbits, és important tenir present que hi ha unes pèrdues inevitables en aquest temps i lloc.

7. OBJECTIU GENERAL DEL PLA

Considerant els efectius actuals i les zones de cria i d'alimentació encara aptes per a la reproducció a totes les illes, es pot establir el següent objectiu general:

Eliminar o disminuir a nivells tolerables els factors que limiten els seus efectius per tal d'incrementar el nombre de parelles reproductores actuals de cada illa i la seva àrea de distribució i aconseguir la recolonització de les Pitiüses.

7.1 Objectius específics

- Objectiu específic 1. Minimitzar les electrocucions i col·lisions.
- Objectiu específic 2. Minimitzar les interaccions produïdes per altres espècies.
- Objectiu específic 3. Conservar l'hàbitat de reproducció i d'alimentació.
- Objectiu específic 4. Evitar molèsties en època de reproducció.
- Objectiu específic 5. Eliminar la persecució directa.
- Objectiu específic 6. Seguiment de les amenaces actuals i potencials.

7.2. Objectius demogràfics.

a) Aconseguir que en un termini de 10 anys el nombre de parelles nidificants a les Balears augmenti fins a les següent xifres:

- Menorca: 8 parelles, distribuïdes per la costa de Tramuntana i Migjorn.
- Mallorca: 16 parelles, a la costa de Tramuntana, cap Pinar i massís d'Artà
- Cabrera: 3 parelles.

b) Aconseguir la reocupació de l'illa d'Eivissa per un mínim de 4 parelles repartides entre els Amunts i els parcs naturals de cala d'Hort i ses Salines.

c) Aconseguir recuperar i mantenir les condicions de l'hàbitat de reproducció i d'alimentació a Formentera per tal que l'espècie pugui retornar.

7. 3. Objectiu complementari: Seguiment de l'evolució de l'espècie a les Balears i dels resultats del Pla.

DESENVOLUPAMENT DELS OBJECTIUS

Per a cada objectiu es desenvolupen una o més accions.

Objectiu específic 1. Eliminar les electrocucions.

Acció 1 Legislar per tal de que totes les **línies elèctriques** de nova construcció siguin innòcues a les electrocucions i col·lisions dins de les àrees més importants per a l'espècie i altres aus de talla similar.

Acció 2 Correcció d'esteses elèctriques existents i seguiment de resultats, amb prioritat de les àrees de major risc per a l'àguila peixatera i altres aus de talla similar

Pla de Conservació de l'Àguila peixatera.

NOTA: La disminució de l'impacte d'esteses elèctriques beneficia un ampli conjunt d'espècies; s'inclou en el present pla per la singular importància que suposa per a la peixatera, i per ser el primer pla on es planteja, a fi i efecte d'obtenir finançament per aquesta tasca amb caràcter prioritari.

Objectiu específic 2. Minimitzar les interaccions produïdes per altres espècies (Gavina camagroga).

Acció 3 Recopilar la **informació** existent i recollir dades d'interaccions de la gavina camagroga amb l'Àguila peixatera.

Acció 4 Realitzar **controls selectius de gavines** camagrogues o colònies que incideixen a la reproducció o ocupació de nius d'àguiles peixateres,

Objectiu específic 3. Conservar hàbitats d'alimentació i de reproducció.

Acció 5 Realitzar un **inventari** i cartografia de les **zones de reproducció i d'alimentació** actuals i potencials i proposar la seva recatalogació o la protecció de les que no ho estiguin, amb la figura d'àrea biològica crítica.

Acció 6 Realitzar un **inventari de zones degradades** de cria i alimentació i proposar la restauració de les que sigui possible.

Objectiu específic 4. Evitar molèsties en època de reproducció.

Acció 7 Determinar la **tipologia de les molèsties** i les zones de reproducció a on es produeixen i prendre les **mesures correctores** adients per eliminar-les o reduir-les.

Acció 8 **Campanya divulgativa** a excursionistes, pescadors, navegants i empreses d'activitats d'oci que puguin tenir incidència.

Acció 9 Informar als **propietaris i arrendataris de finques** amb nius de peixatera dels objectius d'aquest Pla i les actuacions que, en cada cas, poden dur a terme.

Acció 10 Realitzar una **vigilància dels nius més sensibles** a molèsties humanes, com a mínim durant l'època de nidificació.

Objectiu específic 5. Eliminar la persecució directa.

Acció 11 Realitzar una **campanya divulgativa** dirigida als **caçadors**.

Acció 12 **Evitar captures** accidentals i/o molèsties durant **controls autoritzats de gavina** comú per part de caçadors.

Objectiu complementari 3. Augmentar la productivitat i afavorir l'expansió.

Els darrers anys la productivitat coneguda a Menorca ha disminuït. Si es vol recuperar la població, és imprescindible millorar-la. També l'augment de parelles reproductores compta amb un factor limitant de l'hàbitat disponible viable, per això amb aquesta acció s'intenta oferir un nou hàbitat a l'espècie i que es rompi amb aquesta limitació. L'acció es planteja com a experimental a Menorca i si té èxit, es pot

extrapolar a altres illes, essent una bona eina per a la reintroducció a partir de la pròpia població balear.

Acció 13 Reconstrucció de nius i ubicació de reclams a zones favorables.

Aquesta acció, amb la vigilància dels nius, ha estat la clau de l'èxit de la recuperació de la població de Còrsega (la qual ha passat de 6 parelles l'any 1977 a 25-30 en els darrers anys). Tots els nius desocupats existents, i les àrees que s'identifiquin com a favorables amb l'acció 5, o restaurades amb l'acció 6, seran objecte d'aquesta actuació en els tres primers anys de desenvolupament del Pla.

Acció 14 Traslocació de joves a partir de nius amb tres ous

La probabilitat de que una posta de tres ous doni lloc a tres joves és baixíssima, de manera que es retirarà un ou o poll dels nius amb posta de tres ous tenint present l'historial de la parella, que seran objecte d'incubació artificial i alliberament amb tècnica de Hacking. L'acció s'iniciarà amb implantació dels joves a S'Albufera des Grau, i, en funció dels resultats obtinguts, a Eivissa posteriorment.

Acció 15 Instal·lació de nius artificials a zones interiors.

Facilitar un nou hàbitat per a la reproducció, similar al de les poblacions nòrdiques (forestal, postes a zones humides, etc.), mitjançant la instal·lació de nius artificials sobre aquest suports. S'utilitzarien per a realitzar el haking previst al punt anterior, i s'ubicaran també a espais protegits amb garanties per a l'espècie.

Objectiu complementari 1. Seguiment de l'evolució de l'espècie.

Acció 16 Seguiment de la reproducció, cens i de l'èxit reproductor. Anualment s'han de supervisar els nius per verificar, al menys, ocupació i joves volats i, en els casos factibles físicament, el tamany de la posta (a distància).

Acció 17 Anellament convencional i amb PVC del major número possible d'exemplars **i seguiment per satèl·lit** i/o radiotracking convencional d'un mínim de dos joves anuals de cada illa.

Acció 18 Seguiment dels factors d'amenaça. Inclourà un banc de dades de mortalitat i causes, necròpsies de tots els exemplars localitzats, anàlisi d'ous no eclosionats que puguin ser recuperats i de potencials contaminants d'exemplars trobats morts, etc.

Obligacions administratives o públiques

La normativa vigent, de protecció de l'espècie i dels seus hàbitats amb caràcter general, dona les garanties jurídiques necessàries per a les condicions favorables a la recuperació.

Tot i això, es fa necessari assegurar que les administracions locals i sectorials disposin de la informació necessària per evitar accions que puguin repercutir negativament sobre l'hàbitat de l'espècie, en especial en els llocs de nidificació i en els d'alimentació freqüent.

Pla de Conservació de l'Àguila peixatera.

Amb aquesta finalitat, el Servei de Protecció d'Espècies ha de preparar i difondre durant el primer any d'execució del Pla la informació cartografiada de les àrees biològiques crítiques (que han d'incloure les zones de nidificació i d'alimentació freqüent) entre totes les administracions locals i sectorials competents en activitats i actuacions susceptibles de generar molèsties a les aus o degradació d'aquestes àrees.

Amb criteri enumeratiu, susceptible de ser ampliat si se n'adverteix la necessitat, s'atendrà als punts següents:

- Evitar canvis d'ús, edificacions o obres en una distància mínima de 1 km dels nius existents o abandonats susceptibles de reocupació (actuació de les administracions urbanístiques).
- Sotmetre a Avaluació d'Impacte Ambiental qualsevol actuació a autoritzar en les àrees d'alimentació freqüent que puguin alterar-ne la fauna piscícola. (actuació de les administracions urbanístiques, de Costes, Ports i Litoral).
- Informar i adoptar un codi de bones pràctiques en activitats turístiques que puguin afectar punts de nidificació o alimentació freqüent (administracions ambientals i turístiques).
- Evitar el sobrevol a baixa altura de les àrees de nidificació (autoritats aeronàutiques).
- Evitar aprofitaments forestals en l'entorn dels nius, entre els mesos de febrer i agost (autoritats forestals).
- Assegurar que mesures favorables a l'espècie, en desplegament de l'actual pla, siguin contemplades als PORNS i PRUGS dels espais protegits (Autoritats de parcs i reserves).

Pla de Conservació de l'Àguila peixatera.

Vigència i cronograma

El Pla de Conservació de l'Àguila peixatera a les Illes Balears queda establert amb una vigència de NOU ANYS, amb una revisió l'any quart

La distribució orientativa de les actuacions queda reflectida en la taula següent:

Pla de Conservació de l'Àguila peixatera a les Balears **CRONOGRAMA**

Accions / any	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1 Norma sobre línies elèctriques									
2 Correcció d'esteses i seguiment									
3 Estudi interferències gavines									
4 Control de gavines a punts de conflicte									
5 Inventari d'Àrees Biològiques Crítiques									
6 Inventari de zones a restaurar									
7 Identificar i corregir molèsties									
8 Campanya per disturbadors potencials									
9 Acció específica amb propietaris i usuaris									
10 Vigilància de nius sensibles		??	??	??	??	??	??	??	??
11 Acció directa sobre caçadors									
12 Evitar morts actual. A control gavines									
13 Nius artificials i reclams									
14 Captivitat de juvs. i hàcking a Menorca									
14 Captivitat de juvs i hàcking a Pitiüses					??	??			
15 Nius artificials a l'interior									
16 Cens i seguiment reproductor									
17 Anellament i seguiment									
18 Seguiment dels factors d'amenaça									
19 Informació a administracions públiques									

Indicadors i valoració general

Òbviament, l'indicador bàsic dels resultats del pla és l'evolució demogràfica de l'espècie. Tot i això, cada acció pot ser valorada de forma independent amb els indicadors parcials que s'indiquen a continuació.

	acció	indicador
1	Norma sobre línies elèctriques	publicació norma
2	Correcció d'esteses i seguiment	número d'elements corregits
3	Estudi interferències gavines	informe escrit
4	Control de gavines a punts de conflicte	colònies controlades, gavines sacrificades
5	Inventari d'Àrees Biològiques Crítiques	document produït
6	Inventari de zones a restaurar	document produït
7	Identificar i corregir molèsties	intervencions realitzades
8	Campanya per disturbadors potencials	publicacions i tiratge
9	Acció específica amb propietaris i usuaris	persones contactades
10	Vigilància de nius sensibles	número de nius, jornades dedicades
11	Acció directa sobre caçadors	publicacions i tiratge
12	Evitar morts act. a control gavines	permisos concedits amb salvaguarda
13	Nius artificials i reclams	número d'elements col·locats
14	Captivitat de juvs i hàcking a Menorca	polls que arriben a l'independència tròfica
14'	Captivitat de juvs i hàcking a Pitiuses	polls que arriben a l'independència tròfica
15	Nius artificials a l'interior	número de nius construïts
16	Cens i seguiment reproductor	jornades dedicades, informe escrit
17	Anellament i seguiment	número d'animals marcats i informe resultats
18	Seguiment dels factors d'amenaça	Informe anual
19	Informació a administracions públiques	document produït i accions aconseguides

La valoració general serà efectuada cada any pel servei de Protecció d'Espècies, assessorat per un grup d'experts amb representació de cada una de les illes.

Pressupost

Amb el caràcter d'estimació inicial, subjecte a variacions en concretar-se els projectes anuals d'inversió, el pressupost indicatiu del pla és el següent:

		Inversions (en mils d'euros)									
	accions	1	2	3	4	5	6	7	8	9	total
1	Norma sobre línies elèctriques	s.c.									
2	Correcció d'esteses i seguiment	250	250	250	250	250					1250
3	Estudi interferències gavines	3									3
4	Control de gavines a punts de conflicte		2	2	2	2	2	2	2	2	16
5	Inventari d'Àrees Biològiques Críiques	12									12
6	Inventari de zones a restaurar		6								6
7	Identificar i corregir molèsties		2	2	2	2	2	2	2	2	16
8	Campanya per disturbadors potencials	3			3			4			10
9	Acció específica amb propietaris i usuaris	2	2	2	2	2	2	2	2	2	18
10	Vigilància de nius sensibles		4	4	4	4	4	4	4	4	32
11	Acció directa sobre caçadors	3					3				6
12	Evitar morts actual. A control gavines	s.c.	s.c.	s.c.	s.c.	s.c.	s.c.	s.c.	s.c.	s.c.	0
13	Nius artificials i reclams		6	5	4						15
14	Captivitat de juvs i hàcking a Menorca		10	10	10						30
14'	Captivitat de juvs i hàcking a Pitiuses					10	10	10	10		40
15	Nius artificials a l'interior		6	6							12
16	Cens i seguiment reproductor	6	6	6	6	6	6	6	6	6	54
17	Anellament i seguiment convencional (i satèl·lit)	12	12	12	12	12	12	12	12	12	108
			10	10	10	10	10	10	10	10	90
18	Seguiment dels factors d'amenaça	6	6	6	6	6	6	6	6	6	54
19	Informació a administracions públiques	s.c.			s.c.			s.c.		s.c.	0
s.c.: sense cost d'inversió. Total anual		297	322	315	311	304	57	58	54	44	1762

La proposta de Pla va ser informada favorablement pel Consell Assessor de Fauna i Flora de les Illes Balears en sessió de dia 10 de gener de 2007.